

NS Nyhedsbrev

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1104

11.05.2024 (135)

Michael Kühnen

Den anden revolution Bind II: Folkets stat

Del 1

FORORD

"Folkets stat" er det andet bind af mine programmatisk skrifter om den kommende anden revolution.

Det første bind, "Glaube und Kampf" (Tro og kamp), handlede primært om den yngre generations nationalsocialisters verdenssyn; denne gang er fokus på formen og udformningen af det nye rige for alle tyskere.

Vores hovedkrav i den daglige politiske kamp er:

"LØFT NS BAN!"

For uden en fri udvikling af det fornyede nationalsocialistiske tyske arbejderparti vil der ikke være nogen national genfødsel. Dette mål, der er ubestridt i kammeratkredsen, møder dog stadig udbredt uforståenhed i den brede offentlighed:

Utilfredsheden med det stivnede partisystem vokser, og nationalsocialismen ses også i stigende grad i et positivt lys. Men man er alt for tilbøjelig til at se nationalsocialismen som en styreform, der forsvandt spurrløst i 1945, snarere end

som en idé, der har et svar på nutidens og fremtidens problemer. Derfor er den voksende interesse for Adolf Hitler, hans idé og hans stat mere historisk end politisk. Det er vi nødt til at ændre, hvis vi vil tages alvorligt som en revolutionær kraft blandt folket.

Vi ønsker ikke længere at blive set som "uniformsfetichister", som "Hitlers harlekiner", vi afviser sloganet om ånden, der står på venstrefløj. Vi planlægger revolutionen fra højre og viser traditionen og transformationen af en levende bevægelse, hvis drømme ikke er begravet:

Drømme om lov og frihed, om livsrum og verdensmagt, om race og nation, om Occidenten og den endelige løsning på det jødiske spørgsmål, om den tredje vej hinsides kapitalisme og kommunisme, om Volksgemeinschaft der Deutschen.

Jeg ønsker at give disse drømme en fast form inden for rammerne af dette andet bind, ikke for at skabe et dogme - vi er ikke blinde dogmatikere - men for at tegne konturerne af et nyt, smukkere Tyskland. Jeg beskæftiger mig ikke med statsfilosofi, jeg udarbejder ikke et regeringsprogram; men ligesom det var nødvendigt at præsentere principperne for vores idé på ny, uden at gøre en verdensanskuelse til en ideologi, således må vi også præsentere vores ideer om fremtidens nationalsocialistiske folkestat, men uden derved at tvinge en mangfoldig folkebevægelse ind i en spændetrøje. Detaljerne overlades til den revolutionære udvikling, men principperne skal udtrykkes.

Nogle kammerater vil måske beskyldte mig for at ville forfalske eller omfortolke sandheder og ideer, som er nedfældet for al fremtid i "Mein Kampf". Intet kunne være længere fra mit sind!

Lederen Adolf Hitler, hans værk og hans liv, er og bliver den højeste autoritet og uopnåelige rollemodel for enhver sand nationalsocialist, - men tiden står ikke stille; en idé og en bevægelse skal kunne forandre sig uden at opgive sine principper af den grund; det har den katolske kirke vist os i århundreder.

Og vi - den nationale og socialistiske ungdom i et besat og sønderknust land - har ret til at tænke over vores vej til sejr. Nostalgi er ingen erstatning for politik!

Så jeg valgte udtrykket som undertitel:

Nationalsocialisme mellem Louis Napoleon og Mao Tse-tung, hvilket kan virke fremmedgørende på nogle af de gamle forkæmpere. Jeg påstår selvfølgelig ikke, at nevøen til den store korsikaner og den succesfulde kinesiske revolutionær var nationalsocialister, selvom der bestemt er berøringspunkter med bonapartismen og maoismen. Men det handler om noget andet:

Louis Napoleons andet franske imperium er et bevis på, at en stor helt - på trods af sin fiasko i magtpolitik - kan inspirere de mindre børnebørn til en vellykket reorganisering.

Men Mao Tse-tung beviste for os, at revolution ikke nødvendigvis behøver at ende i en mæt, selvtilfreds "ny klasse" af bureaukratiske partifunktionærer. Han viste revolutionære over hele verden, at et evigt fornyende parti kan forvise reaktionens truende farer.

Men den tredje politiske rollemodel for udformningen af den strålende genfødsel af vores rige må være Ernst Röhm, stabschefen for SA, som skabte begrebet "den anden revolution" og gav sit liv for det.

Men alt dette får kun mening på baggrund af Adolf Hitlers titaniske skikkelse og mindet om det stortyske rige, som i tolv år opfyldte tyskernes længsel - længslen efter storhed, værdighed, ære, frihed og social retfærdighed - og som faldt på grund af fjendernes overmagt og reaktionens forræderi. Arven fra vores fædre lever i os.

En dag vil hævnens dag komme!

Jeg vil gentage mig selv i nogle henseender, hvad jeg allerede havde sagt i "Tro og kamp", men vi ser det nu i en anden sammenhæng; for resten har Dr. Goebbels lært os, at sandheden ikke kan fortælles ofte nok.

Jeg skriver også disse linjer under min fængsling, og jeg er klar over farerne ved mit åbne ord.

Men jeg er fri af fødsel! Jeg er tysker - ikke besættelsesrepublikaner! Hvad rager det mig, hvilke politiske spændetrøjer sejrherrene fra 45 har på? Jeg siger min mening!

Det handler om Tyskland. Hvem vil kujonagtigt stå tilbage?

SOLEN GÅR ALDRIG NED OVER OS!

1. STATEN

"Imperiet er fred!" - Louis Napoleon

Det historiske eksempel: Det andet kejserrige

I 1815 led Napoleon sit endelige nederlag.

Slaget ved Waterloo - på Frankrigs side alligevel kun en nedslagtning af unge, uerfarne drenge og gamle veteraner fra en europæisk krig, der havde været i årevis - blev tabt; den store korsikaner blev forvist til Sankt Helena, hvor han døde bitter og ensom mange år senere.

Med hans nederlag, hans død - så det ud til - døde hans drømme også. Det mægtige franske imperium, som havde dækket hele Europa med krig og til sidst domineret det, blev knust. Intet spor af ham var tilbage. Symboler, titler og ideer fra Napoleonsriget blev forbudt i hele Europa - selv i det besejrede og ydmygede Frankrig. Ørnene lå i historiens støv, begravet under floder af blod og sejrherrenes forbandelser.

Imperiets marskaller og dignitarier blev forfulgt og levede et kummerligt liv, medmindre de tjente det system, som sejrherrene havde bestemt for Frankrig - Anclen-regimet, det reaktionære kongelige styre. Tronarvingen, Napoleons eneste søn, blev opdraget som en østrigsk prins og døde ung.

Franskmændene, som havde været kontinentets herrer under kejseren, som entusiastisk havde tiljuble deres kejser i de glørværdige og succesrige dage, selv næsten til den bitre ende, var blevet drænet for blod. Hovedparten af hans hær var forblevet i Rusland, garden havde ofret sig selv i det sidste slag - uden succes og tilsyneladende uden formål. Hundredtusinder af de bedste var faldet, og alligevel havde kejseren tabt.

I Frankrig talte man om Cæsar-manien, om det blodige bæst, om den storhedsvanvittige, der havde ofret sit folk for uhæmmede personlige ambitioner, for en forfængelig higen efter ære. De, der stadig hævdede deres stemmer til forsvar for det tidligere regime, som var forsvundet sporløst, slettet fra jorden, var i fare for at blive revet fra hinanden af den offentlige mening eller af Restorationens håndlangere. Der var kun få kejserloyalister, uden mod og uden håb. Imperiet - det havde kun eksisteret i ti år - var en drøm. Uopfyldelig længsel for de få trofaste, udholdt mareridt for de fleste. -

Mange år senere, da kejserens kiste overføres fra Sankt Helena til Paris, har stemningen blandt folket ændret sig. De gamle råb om "*Vive l'empereur! - Længe leve kejseren!*"

Brødre og marskaller af den store døde mand står foran kisten i deres historiske uniformer. Men det var kun melankoli, ikke en fremtid. Råbene fra folkemængden - som på ingen måde udgjorde flertallet af folket - var for en død mand, hvis sejr kun var et minde. Der var ingen arving og intet håb om en ny begyndelse.

Hvordan skulle den se ud?

Alle Europas stater var blevet enige om aldrig mere at tolerere en Napoleon i spidsen for den franske nation; de støttede det korrupte kongedømme med al deres magt. Dette system var ikke særlig populært blandt folket, men det sikrede en vis velstand, økonomisk stabilitet og fred. Og det advarede uophørligt om de alvorlige konsekvenser, der uundgåeligt ville følge bonapartismen, som allerede én gang havde bragt katastrofe over nationen. Enhver bevægelse fra de svage grupper, der var loyale over for kejseren, blev knust. Folket forblev ligeglade.

I det fjerne Schweiz sad på det tidspunkt en ung mand med besynderlige, vanvittige drømme; hans modersmål - fransk - talte han med en mærkelig, tysk accent, og i Frankrig havde han indrejseforbud. Hans navn: Louis Napoleon, en nevø af kejseren.

Han var ikke noget geni, men heller ikke dum. Ikke en overbevisende, altopslugende personlighed som sin onkel, men han havde mod: modet til at blive vanvittig!

For var det ikke vanvittigt af denne unge eventyrer at gøre krav på den franske kejsertrone? De fleste grinede bare, nogle betragtede hans aktiviteter med mistro, kun et par tusinde mennesker troede på ham:

Veteraner fra Napoleonskrigene og et par unge mennesker, der syntes, at de var ved at blive kvalt i det afgående kongeriges indelukkede borgerlighed. De havde ret: Prinsens to latterlige kupforsøg mislykkes, det andet fører til hans arrestation og årelange fængsel, hvorfra det endelig lykkes ham at flygte til udlandet og efterlade ruinerne af sine drømme.

Tredive år efter kejserdømmets afslutning begyndte restaurationstidens stabilitet at falme. De økonomiske vanskeligheder voksede, arbejdere og unge gjorde oprør, og kongen flygtede.

I 1848, 33 år efter Waterloo, sejrer revolutionen.

Bonapartisterne var kun en del af denne revolutionære frihedsbevægelse og på ingen måde den største. Snarere et lille mindretal af drømmere og eventyrere, men forbudene var endelig faldet! Der var stadig næsten ingen, der troede, at et nyt imperium var muligt - kun nogle få ønskede det, men bonapartisterne fik nu lov til åbent at mindes den døde kejsers bedrifter og storhed, og i disse måneder blev Napoleon endelig en nationalhelt. Det er han forblevet den dag i dag.

Præsidentvalget samme år var en sensation for den unge republik. Ingen af de mange politiske grupper i landet havde forventet dette

:

Louis Napoleon, som næsten ingen i Frankrig kendte personligt, hvis tilhængere for første gang var trådt åbent frem efter årtiers forbud, og som hidtil kun havde gjort franskmændene opmærksomme på sig selv gennem mislykkede eventyr, blev valgt til præsident med overvældende flertal! "Frankrig har ikke valgt en person, men et navn - Napoleon", sagde politikerne.

Men flere sensationer fulgte. De udenlandske magter, overraskede og chokerede, var hjælpeløse over for den fuldbyrdede kendsgerning. De truede med, at de ville acceptere en præsident Napoleon - men aldrig en kejser Napoleon.

"Imperiet betyder krig!" sagde de, og det blev gentaget en million gange i Frankrig af modstanderne af prins-præsidenten. For dem alle betød imperiet: krig, udvidede grænser, konstante kampe, et underkuet Europa, et fornyet verdensimperium i den romerske tradition. Det kunne udlandet ikke acceptere, og franskmændene selv var bange for en ny udgave af alle staters udryddelseskrig mod et napoleonsk Frankrig.

Det så ud til, at prins Præsident kun havde to veje tilbage:

Louis Napoleon var i stand til at løfte arven efter sin onkel, hvor han havde fejlet, og tage krigen op. Kun få ville have fulgt ham, og han havde ikke arvet kejserens militære geni. Hvordan kunne han håbe på at vinde, hvor den store døde mand var blevet besejret?

Den anden måde var at give afkald på den kejserlige trone og omdanne bonapartismen til en demokratisk republikansk bevægelse. Det ville have været et afkald på fundamentet.

Louis Napoleon valgte den tredje vej, hvilket forbløffede alle, sikrede hans plads i historien og gjorde ham til en politisk rollemodel for os nationalsocialister. Han rejste rundt i sit land og promoverede en fornyelse af Napoleon-imperiet. Men hver af hans taler sluttede med den trodsige, til at begynde med utroligt klingende erklæring: "**Imperiet er fred!**"

Louis Napoleon forrådte ikke den store arv, som han følte sig forpligtet til, han tog blot konsekvensen af sin onkels nederlag uden at røre ved sin berømmelse eller ændre sine mål:

- Frankrig som stormagt - men takket være økonomisk succes og tekniske fremskridt.
- Ændre grænserne - men gennem økonomisk og politisk pres.

- Frankrig som den afgørende magt på kontinentet - men gennem dygtigt diplomati.
- Romersk tradition - men uden krig.

"Imperiet er fred!"

Louis Napoleon mindede om kejserens store indenrigspolitiske bedrifter - administration, retspleje, opbygning af selvbevidsthed og selvtillid blandt folket, national enhed og entusiasme - og han lovede at bygge videre på dem.

"Imperiet er fred! Jeg har, ligesom kejseren, store erobringer at gøre." sagde prinsgemalen og talte derefter om udryddelse af fattigdom, teknisk og økonomisk fremgang og Frankrigs indre storhed.

I 1852 afskaffede Louis Napoleon den republikanske forfatning, og ved en folkeafstemning udnævnte et stort flertal af franskmændene ham til kejsertronen. Han kaldte sig Napoleon III, og udlandet forholdt sig roligt. Det umulige var blevet opnået:

37 år efter Napoleons totale nederlag og udstødelse var der igen en fransk kejser fra huset Bonaparte!

Resten er historie. Under kejserdømmet, som forblev stabilt indtil det militære nederlag til Tyskland i 1870, gjorde Frankrig enorme fremskridt. Det moderne Paris opstod, jernbanerne, åbningen af landet, industrialiseringen, den årtier lange rolle som mægler på kontinentet. Louis Napoleon var ikke et geni, han gjorde sin pligt som fransk patriot og som arving til en stor mand. Ingen monumenter vidner om ham, han er glemt.

Men den store Napoleon, den engang tilsyneladende mislykkede kejser, betragtes som den største franskmænd i det forrige århundrede - og det var han sandsynligvis også. Det, han påbegyndte, og som hans nevø fortsatte, formede Frankrig til en Grande Nation.

Lov og frihed

I en nations liv er der tre niveauer af politik:

- Den historiske opgave og meningen med nationens liv
- Styring af stat, regering og økonomi
- Udformningen af den personlige livssfare for den enkelte Volksgenosse.

Når vi tænker på den nationalsocialistiske folkestat, tvinger det første niveau - meningen med vores historiske eksistens - sig på os. Ligesom den enkelte fortvivler over sin lykke og sit liv, hvis det ikke lykkes ham at fylde det med mening, sådan går en nation også i selvsving, hvis den bliver vildledt af sin historiske mission, ikke længere ser nogen mening med sig selv eller fornemmer kampen om massernes sjæl på en anden måde.

Denne tilstand er iøjnefaldende i de demokratiske regimer i Vesten. De kalder sig selv "pluralistiske samfund", dvs. at de - om end kun i teorien - giver fuld frihed til enhver politisk, ideologisk og religiøs overbevisning. I vores undersøgelse af den liberale kapitalisme har vi allerede konstateret, at denne frihed er meget begrænset i for eksempel Forbundsrepublikken Tyskland:

Der er den såkaldte "Frihedsdemokratiske Grundorden" (FDGO), som skulle være det bindende grundlag for det besatte tyske samfund og dermed etablere den liberalistiske Weltanschauungsstaat. I virkeligheden tjener FDGO kun til at holde et lille lag af elementer, der er fremmede for folket, ved magten.

Mens demokraterne dagligt tilsidesætter deres egne principper - for eksempel den grundlæggende ret til ytrings- og forsamlingsfrihed - er reelle rettigheder for almindelige mennesker helt fraværende - for eksempel retten til at arbejde - og en følelse af nationalt liv er ikke engang forsøgt, da grundlovens genforeningsbud helt er blevet opgivet i praktisk politisk arbejde.

Selvom Grundloven ikke engang er helt dårlig i teorien, er den bestemt ikke egnet som et fælles ideologisk fundament for vores nation. En herskende klike uden visioner og uden mål kan ikke opretholde magten som et bindende fundament.

Men den resterende frihed, som kan bruges af sådanne grupper, i hvem systemet ikke ser nogen fjende, men kun en slags hofnar, er tilstrækkelig til at forhindre vores folks enhed og dermed lade dem drive hjælpeløst ud på fremtidens klipper.

For os nationalsocialister kan Vestens rets- og samfundssystem derfor kun have en instrumentel betydning. Vi anerkender demokraternes love i viljen til at eliminere dem for at bane vejen for folket ind i en sikker fremtid. Vi må lede andre steder efter meningen med vores völkische eksistens. Men den grundlæggende betingelse for denne mening er den blotte eksistens af en nation. Lov og frihed er udelelige.

Også det tyske folk må genvinde sin ret til enhed og frihed til selv at forme sit nationale liv. Så længe Stor-Tyskland ikke er organiseret som en handlekraftig stat, og dens eksistens ikke kan sikres gennem fredstraktater, vil tysk politik altid forblive provisorisk og usikker. Kun på grundlag af vores folks ret og frihed finder vores overvejelser om Volksstaat deres mening.

Som tidligere nævnt er Stor-Tyskland en naturlig rettighed for vores folk. Kampen for Stor-Tyskland er en afgørende prøvesten:

Det viser, hvem der kæmper for vores folks rettigheder og frihed, og hvem der kun taler om det. I kampen for Stor-Tyskland har den tyske frihedsbevægelse fundet sammen, og her har demokratiet allerede mistet enhver moralsk ret til fortsat at forme vores folks skæbne!

I lyset af verdenssituationen er det tilgiveligt, at genforening, selv mere end tredive år efter våbenstilstanden, er forblevet et uopnåeligt mål. Men det er en forbrydelse mod vores folks historiske mission, at demokraterne tillod, at enhed i dag hverken opfattes som et mål eller som en opgave.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reasons are anti-White immigration, culture dilution, and re-orienting.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Göthard Lank

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
 Hundredvis af bøger på mange sprog
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Reichlich Klumler
FOR-DANMARK! MOD BOISHEVISMEN!
Translated from the SS Original

The Poisonous Mushroom
Johann Stöckel Der Dritte Reich Verlag
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Hitler in Italy
Reichlich Klumler
Hitler in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance
BOURSE!
English - German / Deutsch - English

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!